

N^{RO} I.

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Catey Rosyi.

Z WILNA 5. PAZDZIERNIKA ROKU 1797. WE WTOREK

z Petersburga 22. Września.

Wiborgskiego Muszkietyerow regimentu Półkownik von Toll podniesiony do stopnia General-Majora, został Szefem Apfzeron'skiego regimentu muszkietyerow na miejscu General-Majora Korsakow. Major Kosmowski z Regimentu General-Majora Dombrowskiego otrzymał stopień Podpółkownika. Dnia 12. Imperator Jmóść oświadczyć raczył ukontentowanie swoje tak Diwizyom jako też kommandującym Brigadami, które dnia tego mawrowały.

Od General-Prokurora z Najwyższego rozkazu odpowiada się byłemu u Króla Jm. Polskiego Adjuwantowi i Podpółkownikowi v. Brikkien, nazwanemu Fokowi w skardze jego o grabież w czasie ostatniego buntu Warszawskiego przez Generała Polskiego Steckiewicza iemu uczynioną, jako też o odebranie od niego Folwarku Jadeyki, oddanego jakoby iemu w dożywotnią posessyą: albowiem pokazało się z objaśnieniem, że w tym zamieszaniu nastąpił zabor nie przez Generała Steckiewicza, lecz przez różnych buntowników, żenie jego powrócony został; Folwark zaś Jadeyki będąc u niego tylko w arędzie do roku 1796. jako należny do Ekonomii Szwalskiej podarowaniu onej przez cesarza Imperatorową bywшему Generalowi Feltscheynstrowi Xciu Zubowowi jest oddany.

z Wiednia 15. Września z Gazety Berlińskiej

Rzecz jest niewątpliwa, iż armia w Królestwie Węgierskim przez pospolite ruszenie zgromadzona, opuściła swój oboz pod Stein am Anger; dziś jest na kantonach, w Comitach graniczących z Austryą, Stirya i Carniolą; wszystkim jednak żołnierzom krajowym, którzy z ochoty własnej lub wyższego rozkazu broń wzięli na ratunek Ojczyzny, załeczone, ażeby na pierwsze skinienie do marszu gotowemi byli. Choć ten postępek zdaje się pokoy oznaczć bliski, nie ustatą przecie do tych czas pogłółki, iż wojnę nową mieć będziemy. Lecz od niemałego czasu publiczność już przywykła dziś odbierać wiadomości wbrew przeciwnie wczorajszym. Teraz nawet mówią jedni, iż pokoy jest podpisany; nie będzie jednak ogłoszony, aż się umowi

(I)

Francya z Anglią o przedugodne warunki, inni utrzymują po staremu, iż Pełnomocnicy Francuzcy są dalekiemi od zasad umówionych w Leoben, od których Dom Austriacki odstąpić nie chce.

Zasze niedawno odmiany niektóre w Ministerium Wiedeńskim, są skutkiem odmian uczynionych w ogulney administracyi całego Państwa. Direkteryat ustanowiony przez s. p. Leopolda 2. jest zniesiony; skarb osobnemu dozorowi jest oddany; Kancelarye Czeska i Węgierska przywrócone; słowem dziś prawie wszystko na tym jest stopniu, jak był za w ekopomnych rządów Józefa 2. General en Chef Buonaparte przyszedłszy nieco do zdrowia, d. 31 t. m. z Pafseriano przybył do Udine; konferencye zaczęły się w domu Margrabi de Gallo. Nikt o tym nie wątpi, iż Republikańskie Mantui odstąpić nie chcą, podali więc z swojej strony także do ugody propozycye, iż Cesarz Jmóść znaydując one zgodne z honorem i interesem Państw swoich zezwolił na zjazd nowy. Ubespieczenie granic przeciw najeźdom Cisalpinow naywięcej zastanawiało uwagę polityków i Generalow Austriackich. Na radzie wojennej, jak głowią, wszyscy na to przytali, iż można przysłać ofiarę Pełnomocników Francuskich, którzy brzeg lewy Adigi za granicę naznaczyli. Trudna z natury przeprawa, stanie się nieprzebytą, gdy na upatrzonych miejscach staą ogromne twierdze, na które koszt Cisalpinówłożyć mają.

Armia Austriacka pod najwyższą Komendą Arcy-Xięcia Józefa Palatyna nad granicą Włofką rozłożona, według naypewniejszych wiadomości składa się dziś z 109. battalionow, 68. kompanii Granadyerskich, i 96. Eskadronow. Służą w niej: 2. Generalowie Artilleryi, 12. Generali Lieutenantow, i 29. General-Majorow. Artillerya rezerwy ma w sobie 140. ciężkich armat; lewym skrzydłem Korpusu głównego kommanduje General Wallis, prawym General Hotze, rezerwą General Terzy, w Tyrolu Baronowie Kirpen i Laudon, w Istrii General Koblosch, w Dalmacyi Rutkawina. Do tej liczby woysk ogromney nie należy pospolite ruszenie Węgrzynow. Słowem z krótkiego bronawienia tak umiano korzystać, iż przed woj-

ny zaczęciem *Austryaków* potęga większą nie była.

Zwróciwszy też okę ku *Renowi*, nie można się obawiać, ażeby nas przymusił nieprzyjaciół, iakożkolwiek dotąd szczęśliwy, do przyjęcia warunków pokoju haniebnego. Podzielił *Arcy-Xże Karol* armią sobie poruczoną na 4. główne wydziały. Pierwszy obozem dziś stoi pod *Danau-esching*; *Xże Furstenberg* liczy tam 13. batalionów, i 36. szwadronów. General *Staray* pod *Ludwigsburg* ma batalionów 19. i 40. szwadronów; General *La Tour* pod *Schwetzingen* 24. bataliony, 45. szwadronów. Czwarty korpus od 30. batalionów i 25. szwadronów rozłożony jest po rozmaitych miastach od *Bazeli* do *Frankfortu*. Nawyżywienie niezliczonego ludu w całej *Krzeszy Niemieckiej* taka czyni się gotowość, tak wielkie zgromadziły magazyny, iż wnieść łatwo, że w tym jeszcze roku, przez następującą blisko zimę armia nad *Renem* stać będzie. Ażeby zaś żadney nie było trudności w dostarczeniu potrzeb wielorakich żołnierzowi na czas dość długi; *Arcy-Xże Karol* zalecił Cirkułom *Szwabskiemu*, *Frankońskiemu*, i nad *Renem* zebrać na miejsce umówione Deputowanych od wszystkich stanów, którzyby wcześniej się umówili, co który uczynić powinien, i jak wiele regimentów konnych lub pieszych będzie mógł do siebie przyciąć na leże zimowe; co wszystko bez zwłoki iak *Haynshley* skutecznieć ma.

z Londynu 12. Września z *Gazety Berlińskiej*.

Wczora za przybyciem Kuryera z *Dover* wszyscy Ministrowie Gabinetowi zgromadzili się na walną radę, którą do godzin kilku przedłużono. Powodem do niej były nadesłane wiadomości o zaszłej rewolucyi w *Paryżu*. W krótko się pokaże, komu świat miał przypisać opóźnione, pokoju powszechnego podpisanie, *Radom*, czyli też *Direktoryatowi*. Bo jeśli ten pragnął wojny, iak mówiono po polsku, uyrzemy wnet zerwaną w *Lille* negocyacyą; względ żaden, żadna bojaźń, żaden niedostatek skarbowy, dziś przeszkadzać nie będzie głównym *W. Brytanii* nieprzyjaciółom. Tym czasem powiadała, iż *Ex Direktor Letowneur* uroczyście zapewnił *Lorda Malmesbury*, że triumf wykonawczych władzy *Francuzkiej* nad *Prawodawcami* narodu, nie tylko nie wstrzyma podpisania pokoju, owszem przyspieszy dzieło pożądane. Czas prawdę najlepiej odkryje.

Prawdę mówiąc lud *Angielski* tego jest zdania, iż ugoda w krótko nastąpi między *Mocarstwami* wojującymi. Dowodem jest iednostayna dziś cena krajowych papierów. iaka była przed odebraniem tak ważney wiadomości, gdy przedtym ladaikie pogłoski, częstokroć od lichwiarzów rozsiane, przydawały onym lub uymowały zwykłego szacunku. Nadzieia pokoju bliskiego nie odbiera przecie Ministrom uwagi na niespodziewane przypadki. Gdybyśmy jeszcze iedną kampanią odprawić byli przymuszonemi. *P. Pitt* ma już wygotowany projekt do zaciągnięcia na

rzecz skarbową 28. mill. *F. S.* Nie wystarczy zapewne wszystkim potrzebom; w terażniejszym roku pomnożyliśmy masę długów krajowych 42. mill. Z żalem teraz naród uznaje, iż *Thomas Pryne*, zgadł prawdę, gdy przepowiedział *Anglikom* koszt wojny terażniejszey, dwakroć większy nad ten któryśmy wojując z *Ameryką* podieli.

Stan wewnętrzny *Królestwa*, i morskie sily, zaspokoić powinny troskliwość obywatela dobrego. Skarżono się przed czasem na niedostatek pieniędzy gotowych. Znikła bojaźń, ukazało się ich w cyrkulacyi nad potrzebę; nie spodziewamy się iednak, żeby przed podpisaniem pokoju bank płacił gotowizną. Na flotele karność przywrócona. Zamieszkania *Szkockie* ustały; oddano do sądu winowayców; lud pełniąc rożkazy rządowe zaciąga się do milicyi. W *Irlandyi* pozostałych jeszcze *Defenders* biorą do więzienia. Porty nieprzyjacielskie trzymamy zamknięte. Flotty ich są nieczynne. Nasze krążąc na *Oceanie*, morzu północnym, w obu *Indyach* i na pobrzeżu *Afrykańskim*, świata zdumiałemu znać dają, iż *W Brytanii* dotąd niefracta przywłaszczonemu pod *Cromwelem* panowania.

Z *New-York* mamy wiadomość, iż w rozmaitych portach *Rzeczysy Amerykańskiej* śpiesznie budować kazano 25. fregat od 30. do 50. armat, na załogę handlu krajowego. Nim staną do bitwy gotowe, nim wynidą pod żagle, wiele tym czasem okrętów zachwytała *Przy Francuzach*. O iak iżeżeliwe Narody, które pod czas pokoju kwitnącego, myślą o wojnie! Lecz i *Wenetowie*, lubo te słowa napisane czytali codziennie na zbrojowniach, poblądzi iak *Amerykanie*. Głoszą, lecz ta rzecz pewniejszego doniesienia potrzebuje. iż *Chinczycy* mieszkający w *Batawii* bunt przeciw *Hollandrom* podnieśli. Strata stolicy pociągnęłaby za sobą upadek nieuchronny pozostałych im osad w *Indyi Wschodniej*.

Za rzecz pewną mamy, iż *Parlament* d. 20. *Pazdziernika* będzie zwołany. Utrzyma iedni niektórzy, iż to zależy od negocyacyi w *Lille* rozpoczętych, o których *P. Pitt* chce coś pewnego donieść *Narodowi*. *Lord Bridport* po niekutecznym krążeniu do *Torbay* powrócił. *Admiralowi Duncan* jeszcze dwa liniowe okręty w poszukiwaniu, chociaż pewnie wiemy, iż flotta *Hollenderska* z *Texel* tego roku nie wypłynie. *Lord S. Vincent* odsyła do *Portsmouth* 4. statki zdobyte na *Hiszpanach* pewien, iż *Marsaredo* zmniejszonej flotty nawet atakować nie zechce. Na miejscu walecznego *Nelsona* *Admiral Orde* flagę wywiesił z okrętu *Królowna* od armat 98. *Admiral Rainier* w *Marcu* z wysp *Moluckich* powrócił do *Madras*. General *Abercromby* złożył kommandę wojsk na wyspie *Caylon* stojącymi.

z *Paryża* 11. Września z *Gazety Leydeńskiej*.

Długośmy nie wiedzieli, co sądzić o *Generale en Chef Moreau* kommanderującemu armią *Renu* i *Mozelli*, ściśła przyjaźń łączyła

go z Generałem *Pichegru*, którego był uczniem, pomocnikiem dzieł trudnych, następcą i naśladowcą. Rozumiano, głoszono nawet, iż straci kommandę. Znajdując się dziś w *Paryżu* przywołany od Dyrektoryatu dla wytłumaczenia listu, który 5. Września pisał, w sam dzień rewolucyi, z *Strasburga* do Dyktora *Barthelemy*, w następującej osnowie: „Pamiętasz Obywatelu Dyktorze, iż będąc raz ostatni w *Bazylei* namieniłem o zchwytaniu pojazdu Generała *Klinglin*, w którym blisko 300. listów znaleziono. Wiele między temi było mniey znaczących; więcej jest cyframi pisanych, nad których wycztaniem pracujemy, co wiele nam czasu zabiera. Na żadnym nikt własnego nazwiska nie położył, przetoż trudno jest dociec, którzy przeciw Republikanie *Francuzcy* korespondowali z Generałem *Klinglin*. P. *Wickham* Połtem *Angielskim* w *Szwajcarach* Xiążętami de *Condé* i d' *Enghien*.

„Postanowiłem był nie rozgłaszać tej korespondencyi; zdało mi się, iż za podpisaniem spodziewanego wpędce pokoju, Rplta żadnemu ztąd niebezpieczeństwu podlegać nie może. Wstrzymywała mnie jeszcze ta uwaga, iż przejętym pismem kilka ledwie osob o zbrodnię przekonać można, ponieważ nikt wyraźnie wymieniony nie jest. „Lecz dziś widząc na czele fakcyi niszczącej Ojczyznę człowieka w którym narodził się nieokreślona ufność położył; co dziś na wysokim będąc stopniu, do wyższego miał być powołany za powrotem na tron *Prezydenta*; postanowiłem przestrzedz ciebie Obywatelu, ażebyś nie dał się więcej ludzi zmyślonym jego patriotyzmem, śledził czynności, niszczył zamiary do wywrócenia Rpltey dążące, ponieważ innego celu mieć nie mogły prócz odnowienia wojny domowej.

„Wyznam rzetelnie obywatelu Dyktorze, iż nieukończenie boleję nad koniecznością wyjawienia tej zdrady. Przyznasz mi słuszność, gdy powiem, iż człowiek którego mam oskarżyć, był moim przyjacielem; i chociażbym żył lata niekończące, przysięż ta zawsze byłaby mi najmiłszą, gdybym się nie przekonał, że już związki żadne między nami zachodzić nie powinny. Mówię zaś o Reprezentancie ludu *Pichegru*. Przecie nie odstąpiła go zwykła roztropność, nie sam nie pisał, słowne czynił umowy z temi, którym korespondencyą powierzono, ci nieprzyjaciółom donosili o projektach jego, ci odpowiedź komu należało dawali. Sam Generał ukryty jest zawsze pod wielorakim imieniem, nayeściej zwano go *Baptiste*. Chef Brigady *Baudouville*, mąż do wodza swoiego przywiązany, przezwiał się *Coco*, i powinność gońca pełnił ochoczo. Często go widzieć musiałeś mieszkając w *Bazylei*.

„Spiskowi robotę zacząć mieli na początku kampanii roku 4. Rzeplitey, spowiadając się iż *Buonaparte* we *Włoszech*, ia w *Niemczach* pobity będą; na ów czas

„waleczna armia *Renu* i *Mozelli* przegraną z niechęconą, namówioną do buntu, głośno żądać miała, ażeby iey wrócono wodza ulubionego, który złożoną dobrowolnie władzę z rąk mnie wydarłszy, nową przeciw Ojczyźnie miał zacząć kampanią, kusząc się do zagranicznych instrukcyi. Nie więcej jak 900. *Luis-dorow* przyślano mu na drogę do *Paryża*; gdy się z obozu naszego oddalał, żalowany, niosąc miłość żołnierza i szacunek powszechny. Widzisz teraz Obywatelu, dla czego nie chciał Poślować do *Stockholmu*. Familia *Lafolais* wpływała, zdami się, do tej intrygi.

„Gdybym nie miał nieokreślonego zaufania w cnotę twoję, roztropności. i patriotyzmie, niebyś o tym spisku odemnie nie wiedział. Dowody onego są jaśniejsze nad słońce; wątpię jednak, ażeby dostateczne były do przekonania sądowego. Racz mnie oświecić Obywatelu, jak mam postąpić w dziele tak niemiłym. Znasz dobrze mój charakter; wiesz zatem co mię kosztuje oskarżenie szanownego, tak niedawno! przyjaciela. Gdyby tu nie szło o zbawienie Ojczyzny; gdybym tylko sam jeden od zdraycow miał ginąć nigdybym ich nie obwinił. O całej tajemnicy 5. Oficerowie wiedzą w obozie, ia, *Desaix* *Reignier*, mój Adiutant, i oficer bległy w wycztaniu pism tajemnych: Przyimiy Obywatelu ten dowód wyfokiego szacunku i statecznego przywiązania.

Moreau.

Powiadają iż jeden z pozostałych na urządzie Dyktorów, dwiema godzinami przed rewolucyą ostrzegł Kollegow nieszczęśliwych o bliskim niebezpieczeństwie. *Barthelemy* na zdrowiu słaby nie mógł z pozwolonego czasu korzystać. *Carnot* umknął, i dotąd niewiadomo gdzie się zagniósł, chociaż rząd nie oszczędza pracy i nakładów na wysledzenie jego. Na miejsce wygnanego obrany został Minister wewnętrznych interesow *Neufchateau*. Na wieczorayszym posiedzeniu Rady 500, która już na dawne miejsce z *Odeon* powróciła? „Reprezentanci, rzekł Generał *Jourdan*, zbawiliście Rzeplite; lecz nie tu koniec. Nieprzyjaciele Ojczyzny starać się zapewne będą ażeby przed obliczem świata oczernili dzień ów pamiętny, w którym *Royalizm* i *Anarchia* potłumione zostały. Będą wmań wiać ludowi na Prowincyach, że wolność jest zgubiona, że poczynione odmiany stały się przeciw ogólnemu życzeniu *Prawodawców*, że nie jesteście w obradach waszych niepodległemi. Piszcie więc odezwę do narodu; ta okaże w jakim stanie dziś jesteście, zbrodnię spiskowców i iey ukaranie. Przyjęto wniosek jednomyślnie, *Europa* jednak pamiętać będzie, że w podobnych dziełsyzemu zdarzeniach. *Ludwik* 16. *Konwencya*, &c. nie raz czynili oświadczenia, iż są zupełnie wolnemi; czemu jednak nikt wierzyć nie chciał.

Minister wewnętrznych interesow surowie zalecił Administratorom Departamentow, za-

pobiegać najsilniej. pod odpowiedzialnością z O-sob i majątku, ażeby rozproszeni Prawodawcy nie zgromadzili się gdziekolwiek, i nie dwoili narodu. Roku albowiem 1795 sławny *L'Abbé Sieyès*, widząc iż *Jakobini* często w *Paryżu* powstając na Konwencyę, mogli na-ostatek onę rozwiązać, (iakoż raz jeden już w niej mocą panowali) prawo napisał, mocą którego wierni Rzeplitey Reprezentanci powinni byli zjechać się do miasta upatrzonego, i rozkazy wydawać do całego narodu. Odłączono zaś od wszystkich armii Republikantkie kolumny, za pierwszym hałsem ruszać miały na *Paryż*, i do posłuszeństwa buntownikow orężem przymuszać. Dziś właśnie zdarzył się przypadek prawem przewidziany. Kilkadziesiąt Reprezentantów poszło na wygnanie, uciekło kilkadziesiąt, jeszcze więcej jest takich, których elekcyą znikczemniono, tak iż ogółem w Radach ubyłoby 220. osób: lecz któż dziś prawo zechce wykonać, gdy armie stoją nieporuszone przy Władzy wykonawczej?

Obywatele *Treilhard* i *Bonnier* naznaczeni są Pełnomocnikami do negocyacji w *Lille* rozpoczętych, na miejsce ex Dyrektora *Letourneur* który jest odwołany. Mówią, iż do zmyślonego czy prawdziwego spisku należał; miał do niego wchodzić General *Clarke* przyjaciel *Carnota*; temu jednak wierzyć trudno; widział *Clarke* u Generala *en Chef* armii *Włoskiej* papiery z *Triestu* przywiezione, miał więc czas przejścia za granicę, gdyby się do zdrady poczuwał. 12. tys. nowego wojska wkroczyło do Stolicy za poprzedzającym Rady pozwoleniem: krótko tu zabawiwszy, wyciągną do Prowincyi, gdzie lekamy się nowych rozruchow. Administratorowie Departamentow niektórych zaniesli uroczystą protestacyą przeciw zdarzeniom zaszłym u nas d. 5. następując Obywatelow miasta *Lion*, którzy pod d. 31. maja r. 1793. głośno wołali do Narodu, iż Konwencya wolność straciła.

Na wniesienie Reprezentantów niektórych. Rada 500. uwolnić z aresztu kazała kilkunastu Prawodawcow, między innemi *Thi baudeau*, *Dupont de Nemours*, *Normand*, *Doulcet*, &c. *Anarchiści* rozumiejąc, iż dla nich Dyktoryat walczył i zwyciężał, już triumfować głośno zaczęli. Pisarze dziennikow śmieli głos podnieść przeciw Sędziom, którzy *Gracchusa Baboeuf* i iemu podobnych wielu *Jakobinow* na śmierć skazali. Znając Dyktoryat, jak *terrorizm* obmierzły jest światu, *Francuzom* najbardziej, którzy go dobrze znają, drukarza i Autora w więzieniu zamknąć kazał. W *Lionie* d. 4. General kommanderujący, jak powiadał *Mafsena*, nagle ze *Włoch* przybiegłszy na czele wydziału wojskowego aresztował bez odporu i krwi rozłania 1500 Emigrantow, między którymi znajduje się kawaler de *Prey* obrońca niegdyś tego miasta przeciw armii *Jakobinowskiej*. Toż same *Joubert* uczynił w *Marselli*.

Jesliby do zerwania pokoju z Cesarzem *Isclia* przyświeć miało, Dyktoryat postanowił wojnę silniej niż przedtem popierać. Na ten koniec armie nasze 150. tys. ludu pomnożone

bydź muszą, jak tylko żołnierze za pozwoleniem w domach bawiący i zbiegowie powrócą pod chorągwie. Reprezentantow na deportacyą skazanych General *Dutartre* pod mocną strażą do *Rocheport* poprowadził z kąd do *Gwiany* będą przewiezieni. Toż samo miejsce wygnania przeznaczone jest zchwytanym Emigrantom, i tym którzyby w dniach 15. z granic Rpltey nie ustąpili. Pełnomocnik *Maré* z *Lille* jest odwołany; nie uszedł kłębki powszechney Sekretarz poselstwa *Colcheu*, kt rego następcą jest *Derhé*. Powszechne jest zdanie, iż Dyktoryat zrywać negocyacji w *Lille* i *Udine* nie myśli; lecz w dniach największy 15 chce wiedzieć, wojnę czy pokój obiorą nieprzyjaciele. Jakoż tylekroć rozpoczęte, zawieszone zrywane, przewlokłe traktaty, świat gorzą i próżne są, iesli tak ułożono w gabinetach, ażeby nigdy końca nie miały, i tak długiey niepewności, siebie, *Francyą* i *Europę* wyprowadzić postanowił Dyktoryat.

z *Bruxelli* 13. Września z *Gazety Leydeńskiej*.

Odmiany zaszły niedawno w *Paryżu* zastanawiają uwagę *Belgow* podbitych. Czogoż lud ma się spodziewać, gdy Reprezentantow iego żołnierz rozgromił? Z naszych wprowadzie żaden na *Deportacyą* do *Madagascar*, brzegow *Afrykańskich*, lub *Gwiany* skazanym nie był; lecz znoważa jednym Departamentom wyrządzoną wszystkich dotyka; zaręczone Konstitucyą bezpieczeństwo osob Prawodawcow zwałowane jest. Co przeciw Dyktorow zniewoliło do postępku tak śmiałego? Do tych czas nie wytłumaczyli się najsilniej; zarzucią zbrodnie i spiski do wywrócenia Rzeplitey dążące, między wstawionym, którzy do tej założenia radą i meństwem przyłożyli się największy, chlubne dla narodu z postrońkami pisali przymierza; obyczaje i religię chcieli współziomkom przywrócić. Dajmy że przewinili. Po cóż tak niezwykle potępić, równający się prawie gwałtem *Jakobiniskim*; czemuż oskarżonym nie dozwolono słów przynajmniej kilka na obronę powiedzieć? *Robertspierre* tego nie bronil nikomu.

Wszystkie te uwagi mówią za nieszcześliwemi wygnancami. Lud ich żaluje; bronić nie śmie. Dawno już powiedziano: biada nieprzyjaciolom władzy wykonawczej, bo tych żołnierz ma za nieprzyjaciol Rzeplitey i Konstitucyi r. 3. Zaczeli z wielkiego teatru; prawom ustanowionym i porządnej sprawiedliwości ranę zadano niezgołą. Potępiali bez sądu *Jakobini*; potępił Dyktoryat; na tym się nie skończy; przyjdzie czas, w którym żałować będziemy pośpiechu mniej potrzebnego. Bo iakoż siła wydrzeć mogła sądowemu przekonaniu winowaycow, gdy General *Augereau* *Paryż* cały trzymał w bojaźni. Tym czasem triumfaie, iakośmy przewidzieli Dyktoryat. Imieniem iego Minister sprawiedliwości *Neufchateau* pisał do Administratorow naszych, pytając się co uczynili na zapobieżenie mordowaniu Patriotow, triumfowi Rojalistow; ażeby z odpowiedzi mógł osądzić, jak też Administracya zadość czyni powołaniu swiemu.

N^{RO} 1.

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 3. PAZDZIERNIKA ROKU 1797. WE WTÓREK

Dokończenie z Bruxelli.

Taś siąć się do groźnych rozkazów, wydała odezwę następującą. Obywatele „Mi-
nister wewnętrznych interesów nam oświad-
czył, iż wszyscy wojskowi i cywilni urzędnicy, odczytać osobiście mają za wszelkie zabójstwa i przewrócenie porządku publicznego. W kraju naszym panowała do tych czas zupełna spokojność. W nocie gorliwości waszej mamy nadzieję, iż nie prawom przeciwnego czynić nie zechcecie. Karać zaś musimy surowo nieposłusznych wyższym rozkazom „Papier prasowane z Paryża po wszystkich ulicach i domach są rozrzucone. Stara się wzmocnić lud w Dyrektoryat, iż odmiany zaszły były konieczne. Lecz Belgowie tego nie pojmują, nie zyskując ani zeznania obwinionych dobrowolnego, ani świadectw niepodległych, ani pism własnoręcznych, na dowód iż chcieli Tron podnieść obalony.

Miedzy innemi rozkazami Dyktoryat na szemu Duchowieństwu, ażeby stosując się do praw dawniejszych, nikt nie śmiał nosić sukni kanowi swojemu właściwej, wylawszy w Kościele pod czas nabożeństwa. Wszyscy zaś w przeciągu 24 godzin wykonać powinni przysięgę aroczystą, jako nienawidzić będą *Royalizm i Anarchią*. Wiadomo jest iż po wtargnięciu armii Republikańskiej do naszych Prowincyi, wielu znaczniejszych Obywatelów ufnęło się za granicę. Wszyscy ich na rejestrze Emigrantów umieszczono. W tym celu mianowicie po odnowieniu Rad narodowych, gdy już Belgowie Reprezentantów swoich mieć zaczęli, i prerogatyw służących *Francuzom* używać, na ogłos rządów od przeszłych sprawiedliwszego, wielu do własności powróciło. Zalecił Dyktoryat, wszystkim ustąpić z kraju w czasie najkrótszym, co też po większej części przyszło do skutku.

z Hagi 16. Września z Gazety Leyden'skiej

Zgromadzenie Prawodawcze po zaszłej rewolucyi w Paryżu, rozkazało Polłowi swojemu, ażeby winszował Dyktorom odniesionego zwycięstwa nad *Royalizmem i Anarchią*. Jakby między tak dalekiemi od siebie stronami mógł być związek najmniejszy, Generalen *Chef Hoche* donosił rządowi naszemu, iż na granicach Rzeplitey zgromadziła się ludź-

dawniej z *Osnabruck* oddaleni, Emigranci *Francuzcy*, &c. przeciw których zamiłom szkodliwym przyzwoite środki będą przedsięwzięte, Wojsko *Batawów* opuściwszy okręta, na których stało tak długo i tak niepozytecznie, wróciło się do Prowincyi. 4. Bataliony poszły do *Frisyi*, tyleż do *Over-Ijsel*, resztę postawiono w *Hollandyi* Północnej. Statkom przewozowym w porcie *Texel* zostać kazano. Na poprawienie odrzuconey większości głosów Konstytucyi, wyznaczono 21 Reprezentantów, między któremi przodkować będzie Obywatel *Ploas*. Spodziewamy się, iż rzeczy teraz pójdą nierównie prędzej. Ludzie kochający porządek i spokojność, upadają dziś na umyślach. Przeciwnie zaś, tak zwanym *Jakobinom* naszym przydało śmiałości zwycięstwo przez Dyktoryat odniesione w Paryżu, Rzeplita *Cisalpńska* doniosła zgromadzeniu Prawodawczemu o swojej *existencyi*.

z Strasburga 12. Września z Gazety Berlińskiej.

Administracya Niższego Renu wydała temi dnami godne uwagi rozrządzenia w zbiegu okoliczności nowo zdarzonych. Dla utrzymania porządku i bezpieczeństwa publicznego, ma być ułożony rejestr Obywatelów osiadłych w całym Departamencie, iako też cudzoziemców dawniej lub nowo przybyłych. Nikt z *Cantonu* swego wyjechać nie może bez pasportu. Cudzoziemcy rodem z tych krajów, z któremi *Rzeplita* ma wojnę, osiadli u nas od r. 1792 mają być wyflani za granicę; równemu losowi podpadną obywatele krajów obojętnych, jeśli od Polłow rezydujących w Paryżu lub *Francuzkich* Ministrów, zaświadczenia mieć nie będą. Odtąd zaś żaden cudzoziemiec z krajów *Niemieckich* inaczej do *Francyi* wjechać nie może, iak przez *Kehl* do *Strasburga*. Emigranci, którzy przeciw prawu powrócili do Ojczyzny, po upływie nym do ustąpienia czasu, będą aresztowani. Wszystkim zaś obywatelom kokardę troykolorową nosić kazano.

Dnia wczorayszego biegł tedy Kurjer z *Wiednia* do *Paryża*. Osoba wiary godna twierdzi, iż Ryszala od niego o podpisaniu traktatu ostatecznego w *Udine* d. 1. Września. Listy dziś odebrane z *Bazyli* potwierdzają tę wiadomość, przydając iż *Mantua* do *Cisalpi-*

now należeć będzie, którzy w zamiar obowiązków się wyplacić znaczne summy *Cesarzowi* na wystawienie twierdz ogromnych nad pobrażem *Adigi*, mianowicie zaś w *Weronie*. Do *General en Chef Moreau* kazał ogłosić następującą odezwę do armii *Renu* i *Mozeli* z głównej kwatery *Strasburga*.

„Odebrałem proklamacyą Dyktoryatu wykonawczego, w której donosi całemu narodowi, iż Reprezentant *Pichegru* stał się niegodnym tego zaufania i szacunku, którym go Rzepłita, mianowicie zaś armie długo szacowały. Dowiedziałem się oraz, iż wielu żołnierzy powątpiewa o tey prawdzie, z byt wielką mając opinią o patriotyzmie. Wódza niegdy swego, któremu tykroć do zwycięstwa pomagali. Winiehem armii i Oyczyźnie, dać oświadczenie prawdziwego. Prawda jest, mówię z żalem, iż *Pichegru* zawiodł wszystkich nas nadzieje; doniosłem jednemu z Dyktorów, iż mam w ręku korespondencyą z *Xiem de Condé*, i agentami *Prezidenta*, która mi wątpię, nawet nie pozwala o zdradzie knowanej na zgubę Oyczyzny. Wzywa mnie dziś do *Paryża* Dyktoryat, chcąc zupełną powziąć wiadomość o całej korespondencyi. Bądźcież więc spokojni żołnierze; nie lękajcie się żadnych w kraju rozruchów. Rząd uświatać Kościół utrzyma Republikańską, r. 3. Konstytucyą. Którey całym życiem bronić przyśięgliście. W kilka potym godzin udał się w drogę *Moreau*; najstarszy *General* *Diwizyi* obiół do czasu komendę. Przed wyjazdem kilka osób podejrzanych kazał aresztować.

z *Gratzi* 16. *Września* z *Gazety Krakowskiej*.

Każda wiadomość z *Udine* jest zapewne miłą powieścią, chociaż nie wszystkie są pewne i wiarygodne. Ztamtąd dziś Europa wie, że za przybyciem *Generała* *Buonaparte* negocjacje idą tam bardzo pomysłnie. Musi być koniec ieb bliki, ponieważ wczora wieczorem przbiegł przez miasto nasze *General* *Major* *Murfeld* zmierzając ku *Wiedniowi*; za nim pojechało 2. kuryerów i dwie sztafety. Posel *Ottomański* *Porty* d. 12. miał pierwszą audiencyą u *Cesarza* *Jmci*. Tegoż dnia *Cesarzowa* *Imość* 23. nasydłystygowańsze *Damy* orderem *Krzyża* gwiazdźdźistego zaszczyścić raczyła. *Hrabia* *Cobenzl* odebrać miał naostatek zalecenie iachania do *Udine* z *Kancelaryą*.

z *Colonii* 12. *Września* z *Gazety Courier du Bas-Rhin*.

General *diwizyi* *Tilly*, który tu przybył niedawno, ma obić komendę nad znacznym wojskiem wydziałem, do którego należą kilka regimentów piechoty, kawalerii, z lekką artylleryą; wzięte formując się w kolumny ruszyły z dawnych stanowisk ku granicom *Francuzkim*. *Jakobini* w kraju naszym rozmnożyli, iak łatwo można było przewidzieć, dokobali zuchwale zamysły. Temi dniami po rozmaitych miastach wszczepiono drzewo wolności. wolność i niepodległość *Rapley* *Cisrenajskiej* okrzkniono, ustanowiono tymczasowy Dyktoryat, i 60. tys. gwardyi narodo-

wey uzbraiać iak nasyrchley kazano. Klubow coraz więcej przybywa. *General* *Hatry* z innymi komendantami wizytke przylmują pod swoją opiekę.

z *Frankfortu* 12. *Września*.

General en Chef *Boche* bawiący w mieście naszym od dni kilku z *Generałem* artylleryi *Debelle*, dziś nagle do armii swojej wyjechał, odebrawszy kilka wprzód godzinami ważną i dawno już spodziewaną wiadomość, iż w *Colonii*, *Trewirze*, *Bonn*, *Coblence*, *Aix-la-Chapelle* i wielu innych miastach znaczących kraju między *Renem* i *Mozą* leżącego, wybuchnęła insurrekcyja. Wierzyć nie chcemy, żeby powstębną była; lud zwyczajnie do takiej odmiany rządu zwykły mało należeć, uciśk nieznosny od *Francuzów*, namowy krajowych *Jakobinów* obiegujących ulgę ciężaru, zamieszanie spraw, nowego, którego koniec trudno przewidzieć. Już biegł odgłos bliskiego pokonania; lękać się dziś wypada, iż by ta okoliczność wielkich odmian nie stała się przyczyną w negocjacyach między *Austrią*, *Francyą* i *W. Britanią*. Powiada, iż *Arzy* *Xł* *Karol* powrócił wkrótce do *Schmetzingen* armii zaś manewrujące teraz pod *Ludwigsburg* i *Donaveschingen* odebrały rozkaz wycoować się i zbliżyć się ku *Renowi*. Twierdzą *Monheim* zalecono w żywność opatrzyć na 6. miesięcy.

z *Wenecyi* 2. *Września* z *Gazety Berlińskiej*.

Obywateł *Dandolo* którego tymczasowa muniipalność niedawno wysłała do *Generała en Chef*, na ostatniej sesyi zdał sprawę o-świata swego. Przyjął go najmilej *Buonaparte*, zbroże z *Padiwy* sprowadzić dozwolił, i 5. okrętów liniow. które z umowy dać *Francuzom* winniśmy, w połowie osadzić armatami żelaznymi, tak dalece z spiżowych arsenał *Wenecki* wypróżniono. Przyrzekł nadto darować 3. tys. strzelby dla gwardyi narodowej. Mówił, iż nowa z *Toulonu* eskadra po chwili ukaże się na morzu *Adriatyckim* gdzie wielką ma wyprawę przedsięwziąć. Tam do niej przyłączą się pozostałe statki w porcie naszym tam na iey przybycie czeka flota *Francuzko-Wenecka* w *Corfou* stojąca, i z 24. okrętów wojennych dziś złożona. Niektóre armii *Wtejskiej* *diwizye* odebrać miały rozkaz wkręcić do *Prowincyi* południowo-*Francuzkich*; gdzie lękać się buntu wielkiego (mowa tu jest podobno o *Generałach* *Joubert* i *Massena* którzy według doniesień *Paryskich* weszli do *Lionu* i *Marcellii*.)

z *Mediolanu* 5. *Września* z *Gazety Berlińskiej*.

Wiadomości nadesłane z *Udine* pokony nam bliki zwiastują, względem przyszłych onego warunków, równa co przedtem wątpliwość. Każdy układa, kartucie i godzi wzajemne Mocarstw pretensye, według upodobania. To pewna, iż sami o nich w edzą pełnomocni *Ministrowie*. *Cisalpiniom* po tyłu kontribucyach rekwiizycyach, &c. płacić kazano jeszcze 8. millionów na utrzymanie armii przyjacielkiej. Część większa ciężaru nowego zadaje na Duchowieństwo i bogatych kapitalistów,